

Той бѣше сега посрѣдственикъ измѣжду побѣдоносный полумѣсяць и измѣжду притѣсненный кръсть. Турцы-тѣ почнахъ да ся страхувать добръ отъ него и то много по-вече отъ колко-то тѣи щѣхъ и мисляхъ. Догдѣ-то можаше власть-та имъ да ся тѣгли, защищаваше ги той, обаче като стана да неможе вече да ся тѣгли, пакъ и него самого почнахъ да възнемиравать, рѣши ся той да стане изново врѣхъ тѣхъ. Той бѣше направилъ съ свой-тѣ побратимъ Муселим-Ашин-бей уговоръ така, ако имъ бѣде нѣкоя опасность, да бранѣтъ взаимно единъ другито отъ свои-тѣ взаимны непріатели, сиречь Милошъ Ашин-бея отъ Сърбы-тѣ, а Ашин-бей Милоша отъ Турцы-тѣ. Нъ причина-та, за да ся сега подигне Милошъ съ свои-тѣ милы братія на разярены-тѣ и жедны кръвопійцы, небѣше твърдѣ далеко. На разяренный Сулиманъ (везиръ въ Бѣлградъ) ние было поволно що е миръ въ земѣхъ-тѣхъ, той е искалъ да получаютъ всички-тѣ главни поглавари на буна-та примѣрно наказание. На тоя конецъ проводи той свой-тѣ Кихаяпашъ съ едно отдѣление отъ всадницы да оплѣняютъ села-та, кои-то бѣхъ ся побунили. Кихаяпаша за да му не бѣде посланство-то празно предъ Сулимановы-тѣ очи, излови главны-тѣ предводители на бунтъ-тѣ чтомъ стигна въ градъ Чачакъ, следъ това стори сѣщо-то и въ Крагуе-

---

и, и женѣ ми и деца-та ми, и да ги продаватъ като добитацы?— Азъ щѣ ся върнѣ помѣжду мои-тѣ братія, пакъ что бѣде тѣмъ нека бѣде и менѣ. Толкова мои достойны братія загинахъ предъ очи-тѣ ми, зеръ ние праведно да умрѣ и азъ съ тыя, кои-то сѣ останали?“